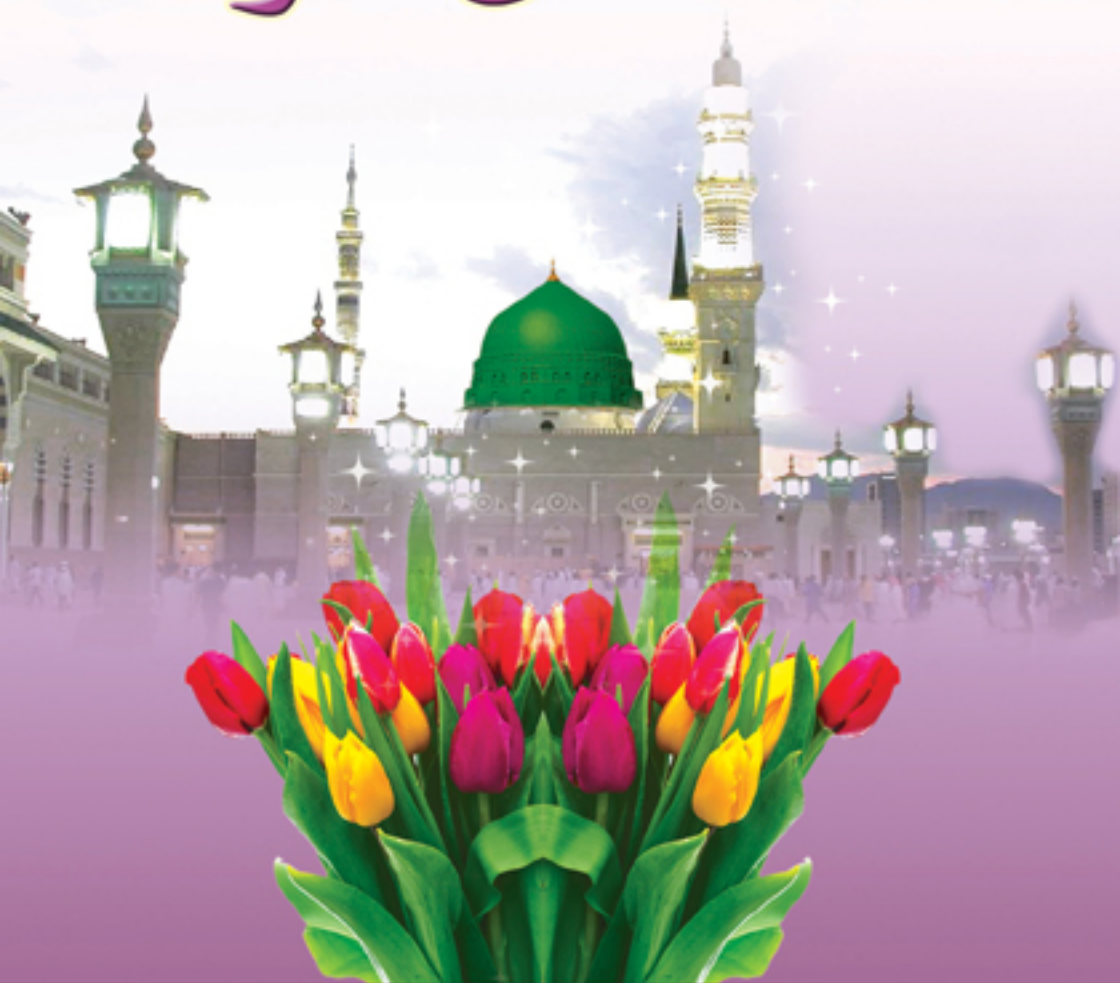

163 مدنی گلونه

شیخ قمریہ، امیر اہلسنت، بانی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال
محمد الیاس عطار قادری رَضَوِی
دامت برکاتہم العالیہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامي سبق لوستلو نه مخکې دا لاندیني دعا
اولولئ **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** کوم څه لولئ نو هغه به مویاد پاتې کيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمه: اے الله **عَزَّوَجَلَّ** په مونږه د علم او د حکمت دروازې پرانیزي او په مونږه خپل
رحمت رانازل کړي! اے عظمت او بزرگي والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

(اول او آخر کښ یو یو ځل درود شریف اولولئ)

طالب د
غم مدینه
بقیع او بخښني

٤ رجب المرجب ١٤٣٦هـ

د رسالې نوم: 163 مدني گلونه

اول ځل: رَجَبُ الْمُرَجَّب ١٤٣٦هـ، مئی 2015ء تعداد:

ناشر: مکتبه المدینه، عالمي مدني مرکز فیضانِ مدینه، باب المدینه کراچی.

مَدَنِي عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته.

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره ځای وي یا پانږې کمی وي یا په بائډنگ
کښ مخکښ وروسته لگیدلی وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

163 مدني ڪلونه

از: شيخ طريقت امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي

حضرت علامه، مولانا، ابوبلال محمد الياس عطار قادري، راضي

دامت برکاتہم العالیہ

د ترجمي پيشڪش:

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالي د اردو ژبې نه په آسانه پښتو ژبه کښ د وِس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطې يا کمې زياتې اومومئ نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

مجلس تراجم دعوتِ اسلامي

عالمي مدني مرکز فيضانِ مدينه محله سوداگران
پراني سبزي منډی، باب المدينه کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

163 مدني گلونه

شیطان که هرڅو ناراستي درولي خو دارساله د اخيره پورې پوره اولولۍ

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ ډير سنتونه به ياد کړې شي.

د درو شريف فضيلت

د سرکار مدينه، راحت قلب و سينه ﷺ فرمان مبارک

دې: اے خلقو! بيشکه د قيامت په ورځ به دهغي د د هشتونو (يعني
يرې) او د حساب کتاب نه زر خلاصې موندونکې هغه کس وي
چاچه په تاسو کښن په ماباندې په دُنيا کښن په کثرت سره درود وئيلي

وي. (الفرردوس بمائو الخطاب ج 5 ص 277 حديث 8175)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

په مختلف عنوانونو مدني گلونه قبول کړئ، پيش کړې شوي هر هر

مدني گل په سُنّت د رسول مقبول ﷺ مه محمول کوئ، په

دې کښن د سنتونو نه علاوه د بزرگان دين رَحْمَتُهُمُ اللّٰهُ الْوَبِيْن نه منقول مدني

گلونه هم شامل دي. دامسله ياده ساتئ چه ترڅو په يقين سره معلوم

نه وي تر هغي پورې يو عمل ته هم سُنّت رسول نه شي وئيلي.

د دې رسالې ټول مدني گلونه د هر مسلمان د پاره قابل قبول دي

او د دې مطابق عمل کولو کښن د جَنّت گټلو اُميد دې. د مُبَلِّغِيْنُو او د

مُبَلِّغَاثُو په خدمت کښن عرض دې چه د خپلو سنتونو نه ډک بيانونو په

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کرل هغه د جَنَّت لاره هیره کړه. (طبرانی)

آخړه کښ د موقعې په مناسبت سره په دې رساله کښ ورکړي شوي د یو نه یو عنوان مدني گلونه بیانوي. د هر عنوان نه مخکښ او وروستو لیکلي شوي کرښې هم لولئ.

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د بیان په آخره کښ د سنتو فضیلت او یوڅو سنتونه او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شهنشاه ثُبُوت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: ”چا چه زما د سنت سره محبت اوکړو هغه زما سره محبت اوکړو او چا چه زما سره محبت اوکړو هغه به په جنت کښ زما سره وي.“ (ابن عساکر ج9 ص343)

سینه تیری سنت کامدینه بنه آفت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوږه آقا

جنت کښ گاونډي د ځان مې کره خوږه آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ مُحَمَّد

کرم یار رسول الله د دیارلس حروفو په نسبت

د ابو خنبلو 13 مدني گلونه

دوه فرامینِ مصطفی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

(1) د اوښ په شان په یوه ساه کښ مه څښئ، بلکه دوه یا دري پیرو

(کښ ئې) څښئ او د څښلو نه مخکښ بِسْمِ اللہِ اولولئ او د څښلو نه

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

وروستو اَلْحَمْدُ لِلّٰه لولۍ. (ترمذی ج 3 ص 352 حدیث 1892) (2) نَبِي اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په لوبني کښ د ساه اغستو نه او په هغې کښ د پوکلو نه منع فرمائي دي. (ابوداؤد ج 3 ص 474 حدیث 3728) مُفَسِّر شَهِير حَکِيمُ الْأُمّت حضرت مفتي احمد يارخان عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللّٰہِ د دې حدیث پاک لاندې فرمائي: په لوبني کښ ساه اغستل د ځناورو کار دې، بله داچه ساه کله زهريله هم وي ځکه د ساه په اغستو کښ د لوبني نه ځله جدا کوئ (يعني ساه اغستو کښ کلاس د ځلي نه جدا کړئ) گرم پئ [شوده] يا چائے په پوکو مه سړوئ، بلکه لږ صبر کوئ، چه لږ سور شي نو بيا ئې اوڅښۍ. (مراة ج 6 ص 77) البتہ چه درود پاک وغيره اولولۍ نو د شفا په نيټ اوبه وغيره دم کولو کښ باک نشته. (3) د څښلو نه مخکښ بِسْمِ اللّٰه اولولۍ. (4) واره واره گوټونه کوئ، په غټو گوټونو کښ د څښلو سره د ځيگر بيماري پيدا کيږي. (5) اوبه په درې ساگانو کښ څښۍ. (6) په ناسته او په بني لاس اوبه څښۍ (7) که په لوټه وغيره هم اودس کړې وي نو د هغې پاتې اوبه څښل د 70 مرضونو نه شفا ده ځکه چه دا د آب زم شريف سره مشابهت لري، د دې دوو (يعني د اودس نه پاتې شوې اوبه او د آب زم زم شريف) نه علاوه نورې اوبه په ولاړه ولاړه څښل مکروه دي. (ماخوذ: از فتاویٰ رَضَوِيَّة ج 4 ص 575 ج 21 ص 669) دا دوه (قسمه) اوبه مخ په قبله په ولاړه ولاړه څښۍ. (8) د څښلو نه مخکښ اوگورۍ چه د څښلو په څيز کښ څه نقصان ورکونکې شي وغيره خو نشته. (تَحَاثُّ السَّائِرَةِ لِلزَّيْدِي ج 5 ص 594) (9)

فَرَمَانِ مُصْطَفَى عَلَیْهِ السَّلَامُ: چا چه په ما لس ځله سحر او لس ځله ماښام درود پاک اولوستل
د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کيږي۔ (مجمع الزوائد)

د څښلو نه پس اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اُولَوِی. (10) حُجَّةُ الْاِسْلَام حضرت سیدنا امام
محمّد بن محمد بن محمد غزالي عَلَیْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْوَالِی فرمائي: بِسْمِ اللّٰهِ دِ اُولَوِی
او څښل د شروع کړي د وړومبی ساه په آخره کښ د اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ د دویمي
ساه نه پس د اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ^ط او د دریمي ساه په آخره کښ د اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ^ط اولوي. (احیاء العلوم ج 2 ص 8) (11) په ګلاس کښ پاتي
شوې د مسلمان صفا ستره جوته اوبه چه د استعمال قابلي وي فُضُول
توئ کول نه دي پکار. (12) منقول دي: **سُورَةُ الْبُؤْمِنِ شَفَاءٌ** يعني د
مسلمان په جوته کښ شفا ده. (الفتاوى الفقهيّة الکبری لابن حجر الهيتمي ج 4 ص 117، کشف الحقائق
ص 384) (13) د څښلو نه لږ ساعت پس چه خالي ګلاس او گورئ نو د
هغې په ويخ کښ به دیوالونو نه یوڅو څاڅکي اوبه راجمع شوې وي
هغه هم اوڅښی.

په زرگاؤ ستونه زده کولو د پاره دمکتبه المدینه دوه کتابونه (1) د
312 پاڼو کتاب ”بهار شریعت“ حصه 16 او (2) د 120 صفحو کتاب
”سنتیں اور آداب“ هدیه کړئ او اولولي. د ستونو د تربیت یوه غوره
ذریعه د دعوت اسلامي په مدني قافلو کښ د عاشقان رسول سره د
ستونو نه ډک سفر هم دي.

لوئنه رحمتیں و نلے میں چلو سیکھنے سنتیں و نلے میں چلو
هونگی حل مشکلیں و نلے میں چلو ختم ہوں شائیں و نلے میں چلو

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره۔ (عبدالرزاق)

سُنّتونه زده کولو له قافله کښې لاړ شی رحمتونه کتولو له قافله کښې لاړ شی
حل به مو شي مشکِلونه قافله کښې لاړ شی
شي به ختم مصیبتونه قافله کښې لاړ شی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د بیان په آخره کښې د سنتو فضیلت
او یو څو سنتونه او آدابو بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شهنشاه
نبوت، مصطفی جان رحمت، شمع بزم هدایت، نوشه بزم جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ
وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائی: ”چا چه زما د سنت سره محبت اوکړو هغه زما سره
محبت اوکړو او چا چه زما سره محبت اوکړو هغه به په جنت کښې زما
سره وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سینه تیری سنت کامدینه بن آفت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوږه آقا
جنت کښې گاونډي د ځان مې کره خوږه آقا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

”د مدینې د لار مسافر“ د 15 حروفو په نسبت

د گرزیدو 15 سنتونه او ادبونه

(1) پاره 15 سوره بني اسرائيل آیت 37 کښې د ربّ العباد عَزَّوَجَلَّ ارشاد دې:

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٢٤﴾

مفهوم ترجمہ کنز الایمان: او په زمکه کنبں غره [یعنې په ناز سره] مه گرځه، بیشکه هیڅ کله به زمکه اونه شې خیرلې او هیڅ کله به په اوچت والي کنبں غرونو ته اونه رسي.

(2) د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه چاپ کړي شوي په 1197 صفحو باندې مشتمل کتاب ”بهارِ شریعت“ ج 3 ص 435 کنبں فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دې: یو سړي دوه څادرې اچولې په ناز [غره] روان وو او په تکبر کنبں وو، هغه په زمکه کنبں خځ کړې شو، هغه به تر قیامته پورې هم داسې خځيږي. (صحیح مسلم ص 1156 حدیث 2088)

(3) سرور کائنات شهنشاه موجودات صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به ځیني وختونو کنبں په روانه کنبں د یو صحابي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ لاس په خپل لاس مبارک کنبں اونیولو. (المعجم الکبیر ج 7 ص 277 حدیث 7132)

(4) رسول اکرم، نور مجسم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به چه روان وو نوځي طرف ته به لږ شان ټیټ شوې تللو، لکه د لوړې نه چه را کوږيږي. (الشَّامِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ لِلتَّرْوِیْذِ ص 87 رقمه 118)

(5) په غاړه کنبں د سرو زرو یا د هر قسم اوسپنې زنځیر اچولې، خلقو ته د بنودلو د پاره خلاص کړې گریوان په ناز هیڅ کله مه گرځي ځکه چه دا د کم عقلو، کبرجنو او فاسقانو تگ دې. په غاړه کنبں د سرو

فرمان مُصطَفَی صَلى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

زرو چین یا بریسلیټ (Bracelet) اچول د نارینه د پاره حرام او د نورو د هاتونو (یعنې د هر قسم اوسپنې) هم ناجائز دي.

(6) که څه وجه نه وي نو د لارې په غاړه غاړه په درمیانہ رفتار سره ځی، نه دومره تیز چه خلق ستاسو په تماشه شي چه داچرته په منډه منډه روان دي! اونه دومره په قلاړه چه خلق تاسو بیمار او گنډي. د اَمَرَد (یعنې د ښکلي بې گیرې هلک) لاس د نه نیسي، د شهوت سره د هر یو اسلامي ورور لاس نیول یا مصافحه کول (لاس ملاو کول) یا غاړه ورکول حرام او جهنم ته بوتلونکې کار دي.

(7) په لاره تللو کښ پریشان نظري (یعنې بي حاجته خوا د یخو اکتل) سنت نه دي، نظر ښکته ساتی او په وقار [عزت] سره ځی. حضرت سیدنا حَسَّان بن ابی سِنان عَلَیْهِ رَحْمَةُ الْحَقَّان د اختر دمانځه د پاره لارو، چه بیرته ئې کور ته تشریف راوړو نو ښځې (بي بي صاحبه) ورته اووئیل: نن د خومره ښځې اولیدلي؟ هغوئ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ خاموش وو، چه کله هڅې پیر ضد اوکړو نو او ئې فرمائیل: ”دکور نه د وتلو نه واخله واپس ستا خوا ته د راتلو پورې ما (د خپلو ښځو) گوتو ته کتل.“ (کتاب الودع مع مشوعه إمام

إبن ابی الدنیا ج 1 ص 205) سُبْحَنَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اللهُ والا خلق چه په لاره روان وي نو بې ضرورتو او خاص طور د گنډي په وخت کښ هدو خوا د یخو کوري نه، چه هسې نه چرې په هغه چا مې نظر پریوځي چا ته چه شرعاً د کتلو اجازت نه وي! دا د هغه بزرگ تقوی وه ، مسئله دا ده که چرې

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنب چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

په کومه زنانه باندې بې اختیاره نظر پریوځي اوفوراً ئې ترې واړوي نوکنهکار نه دې. (8) د چا د کور بالکوني [گیلری] یا کهړکۍ طرف ته بې ضرورته کتل مناسب نه دي. (9) په تللو یا په پورو ختلو کوزیدلو کنب د پیزار اواز پیدا کیدل نه دي پکار، زمونږه خوږ خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ته د پیزار ”درب“ خوښ نه وو. (10) په لاره کنب که دوه زنانه ولاړې وي یا روانې وې نو د هغوی په مینځ کنب مه تیرېږئ ځکه چه په حدیث پاک کنب د دي منع راغلې ده. (ابوداؤد ج 4 ص 470 حدیث 5273)

(11) په روانه، په ولاړه بلکه په ناسته هم د خلقو په مخکښ تُوکل، پوزه سونړکول، په پوزه کنب گوته وهل، غوږونه ګرول، د بدن خیري په ګوتو راوړل، د پردې ځای ګرول وغیره د ادب خلاف دي. (12) ځيني خلق چه په لار روان وي نو د هغوی عادت وي چه کوم شې هم مخې له ورځي هغه په لتو وهي، دا قطعاً غیر اخلاقي طریقه ده، په دې کنب د ښپو د زخمي کیدو هم خطره وي، او اخبارونه یا د لیک والاډي، پیکتې او د منزل واکړ خالي بوتلې وغیره په لتو وهل بې ادبي هم ده.

(13) پیاده ګرځیدو کنب چه کوم قوانین (قانونونه) د شریعت خلاف نه وي د هغې پابندي کوئ مثلاً د ګاډو د تګ راتګ په وخت کنب په روډ تیریدو د پاره که وي نو زیږا کراسنګ یا د سړک د پاسه تیر شوې پل استعمالوئ.

فرمان مُصطَفَے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: په ما باندې درود شریف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت رالېږي-
(ابن عدي)

(14) کوم طرف نه چه گاډي راروان وي نو هغه طرف ته گورئ او روډ باندې تيرېږئ، که چرې تاسو د روډ په مينځ کښ يئ اوگاډي راروان وي نو د منډه وهلو په ځای د موقعې په مناسبت سره هم په هغه ځای اودرېږئ چه په دي کښ زيات حفاظت دې، او د ريل گاډي د تيريدلو په وختونو کښ په پترو تيريدل خپل مرگ ته دعوت ورکول دي، ريل گاډي ډير لرې گنرونکي لره د تيريدو په وخت کښ په تادی يا په بې خيالي کښ په څه تار وغيره کښ د ښي د نښتلو په صورت کښ د غورځيدو او د پاسه د ريل گاډي د تيريدو خطر په نظر کښ ساتل پکار دي، او ځيني ځايونه خو داسې وي چه هلته په پتري تيريدل د قانون خلاف وي، خصوصاً په ستيشنو کښ، په دې قانونو عمل کوئ.

(15) په عبادت د قوت حاصلولو په نيت هره ورځ کم از کم پاؤکم يوه گهنټه [يعنې درې پاوه وخت] د ذکر و درود وئيلو سره پيدل گرځئ، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** صحت به مو ښه وي.

[د ورزش په نيت] د گرځيدو غوره طريقه داده چه اول 15 منټه تيز تيز قدمونه، بيا 15 منټه درميانه، او په آخره کښ بيا 15 منټه تيز تيز قدمونه اخلي، په دې طريقه گرځيدو سره به ټول بدن ته ورزش ملالوېږي، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** نظامِ اِنْهَضَام (يعنې هاضمه) به مو صحيح وي، گيس، قبض، د وجود پير والي [پينر والي]، د زړه د مرضونو او نورو ډيرو بيمارو نه به هم **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** حفاظت کېږي.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او ہغہ پہ ما درود پاک
اونہ وئیلو تحقیق ہغہ بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

پہ زرگاؤ سَنّتونہ زدہ کولو د پارہ د مکتبۃ المدینہ دوه کتابونہ (1) د
312 پانرو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصّہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب
”سَنّتیں اور آداب“ ہدیہ کړئ او اولولئ۔ د سَنّتونو د تربیت یوہ غورہ
ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مدنی قافلہ کنبں د عاشقانِ رسول سرہ د
سَنّتونو نہ ډک سفر ہم دئ۔

لوئے رحمتیں ت فلے میں چلو سیکھنے سَنّتیں ت فلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں ت فلے میں چلو ختم ہوں شائستگیں ت فلے میں چلو

سَنّتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنبں لاړ شئ رحمتونہ کتلو لہ قافلہ کنبں لاړ شئ
حل بہ موشی مشکلونہ قافلہ کنبں لاړ شئ
شی بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنبں لاړ شئ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

خورو خورو اسلامی ورونرو! د بیان پہ آخرہ کنبں د سَنّتو فضیلت او
یو خو سَنّتونہ او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم۔ تاجدارِ رسالت، شَہَنشَاہ
نُبُوّت، مصطفیٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ ہدایت، نوشہ بزمِ جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی
عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائی: ”چا چہ زما د سَنّت سرہ محبّت او کړو ہغہ زما سرہ
محبّت او کړو او چا چہ زما سرہ محبّت او کړو ہغہ بہ پہ جنت کنبں زما
سرہ وي۔“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سینہ تیری سنت کامدینہ بنے آت
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندې په کثرت سره درود شریف لولۍ بیشکه ستاسو په ما باندې درود شریف لوستل ستاسو د گناهونو دپاره بخښنه ده. (جامع صغیر)

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوږه آقا
جنت کښ گاونډي د ځان مې کړه خوږه آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

”شانِ امامِ اعظم ابوحنيفه“ د 19 حروفو په نسبت د تیل لگولو او گمنز کولو 19 مدني گلونه

(1) حضرت سیدنا انس رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: د الله عَزَّوَجَلَّ محبوب، دانائے غُیُوب، مُنَزَّہٌ عَنِ الْغُیُوبِ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به په مبارک سر کښ اکثر تیل لگول او کیره مبارکه به ئې گمنز کوله او اکثر به ئې په مبارک سر کپړه (يعني سربند) ایښودلو تر دي چه هغه کپړه به په تیلو کښ غوړه شوله. (الشَّامَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّة لِلرَّزَمِيِّ ص 40 حديث 32) معلومه شوه چه د سربند استعمال سنت دې، اسلامي ورونړو له پکار دي چه کله هم په سرتیل اولگوي، نویوه وړه شان کپړه د په سرتړي. داسې به **إِنْ شَاءَ اللہُ عَزَّوَجَلَّ** تویئ او عمامه شریف د تیلو د غوړیدو نه محفوظه وي. **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** د سګ مدینه عفی عنه د پیرو کلونو نه د ثواب په نیت د سربند د استعمال معمول دې. (2)

فرمانِ مصطفی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: ”که د چا ویښته وي نو هغه د د هغې احترام اوکړي.“ (ابوداؤد ج 4 ص 103 حديث 4163) یعنی هغه د وينځي، تیل د پړې لگوي او گمنز کوي د ئې. (أَشْعَةُ اللَّمَعَات ج 3 ص 617) د سر او د گیرې د ویښتو چه د چا په صابن وغیره سره د وينځلو معمول نه وي د هغوئ په ویښتو

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما باندې لس ځله درود پاک اولوستل اللہ عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طبراني)

کښ اکثر بدبوئي پيدا کيږي، پخپله که په هغه بدبوئي نه هُم لکي نو په نورو خو لکي. دځلې، وينستو، بدن او کپړو وغيره نه که بدبوئي راځي نو په داسې حالت کښ جهات ته داخليدل حرام دي ځکه چه د دې نه خلقو او فريستو ته تکليف رسي. او که بدبوئي وي خو چه پټه وي لکه د ترخ بدبوئي نو په دې کښ باک نشته. (3) حضرت سيّدنا نافع رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ نه روايت دې، چه حضرت سيّدنا ابن عمر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُمَا به په ورځ کښ دوه ځله تيل لگول. (مُصَنَّفُ ابْنِ ابِي شَيْبَةَ ج 6 ص 117) په وينستو کښ په کثرت سره د تيلو استعمال خصوصًا د اهل علم حضراتو د پاره فايده مند دې، د دې سره په سر کښ خشکي نه کيږي، دماغ ورسره غوړ او حافظه ورسره قوي وي. (4) فرمانِ مصطفى صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: ”چه کله په تاسو کښ څوک تيل لگوي نو د وروزو نه د شروع کوي، د دې سره د سر درد لري کيږي.“ (الجامع الصغير ص 28 حديث 369) (5) په گزّالْعَمَال کښ دي: خوږ خوږ آقا مکی مدني مصطفى صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به چه کله تيل استعمالول نو مخکښ به ئې په خپل گڅ تلي کښ تيل اچول، بيا به ئې مخکښ په دواړو وروزو باندې، بيا په دواړو سترگو او بيا به ئې په سر مبارک لگول. (کنز العمال ج 7 ص 64 رقم 18295) (6) د ”طبراني“ په روايت کښ دي: سرکارِ نامدار د مدينې تاجدار صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به چه کله په گيره مبارکه تيل لگول نو د عَنَقَقَه (دلاندني شونډې او د زني د مينځ وينستو) نه به ئې شروع فرمايله. (المعجم الاوسط ج 5 ص 366 حديث 7629) (7) گيره گمنز کول سنت دي. (اشعاع الممعات ج 3 ص 616)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما یو خُل درود شریف اولوستو اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ ہغہ لس رحمتونہ نازل فرمائی. (مسلم)

(8) د بِسْمِ اللہ وئیلو نہ بغیر تیل لگول او وینسته وَچ او خواره پریښودل د سَنَّت خلاف دي (9) حدیث پاک کښ دي: خوک چه د بِسْمِ اللہ وئیلو نہ بغیر تیل اولگوي نو 70 شیطانان د هغه سره شریک شي. (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ لِابْنِ السَّكَنِ ص 327 حدیث 173) (10) حُجَّةُ الْاِسْلَام حضرت سَيِّدُنَا امام مُحَمَّد بن مُحَمَّد بن مُحَمَّد غزالی عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ الْوَالِی نقل کوي: حضرت سَيِّدُنَا ابوہریرہ رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائی: یو خُل د مؤمن د شیطان او د کافر د شیطان ملاقات اوشو، د کافر شیطان ښه خورب او تازه او په ښه لباس کښ وو، او د مؤمن شیطان نرې، کمزورې، جاخ او خورو وینستو والا او برېښ وو. د کافر شیطان د مؤمن د شیطان نه تپوس اوکړو: آخرته دومره کمزورې ولې ئې؟ هغه جواب ورکړو: زه د یو داسې خُوان سره یم چه هغه د خوراک خښاک په وخت کښ بِسْمِ اللہ شریف لولي نوزه وږې او تږې پاتې شم، چه کله تیل لگوي نو بِسْمِ اللہ شریف اولولي نو زما وینسته جاخ او بر پاتې شي. د کافر شیطان اووئیل: زه خو د داسې کس سره یم چه هغه په دې کارونو کښ هیڅ هم نه کوي، خُکه زه د هغه سره په خوراک خښاک، لباس (کپږې اغوستلو) او تیل لگولو کښ شریک کیرم. (احیاء العلوم ج 3 ص 45) (11) د تیل لگولو نه مخکښ بِسْمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اولولئ او د گڅ لاس په تلي کښ لږ شان تیل واچوئ، بیا مخکښ د ښئ سترگې په وروزه تیل اولگوئ بیا په گڅه، د هغې نه پس د ښئ سترگې په ښرو بیا په گڅه، اوس په سر تیل اولگوئ. او چه په گیره تیل لگوئ

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبس چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

نو د لاندې شوندي او د زني د مينځ د وينستونه شروع کوي. (12) د شرمو تيل لگونکې چه د سر نه توبی يا عمامه لري کري نوځيني وخت ترې بدبوئي راځي، لهدا چه د چا نه کيدې شي نو بنه خوشبودار تيل د لگوي، د خوشبودار تيل جوړولو يوه اسانه طريقه دا هم ده چه د کوپري د تيلو په بوتل کنب د خپلي خونې د عطرو يو څو څاڅکي واچوي او حل ئي کړي، خوشبودار تيل تيار دي. د سر او د گيري وينسته کله کله په صابون وينځي. (13) په بنځو باندې لازم دي چه په گمنز کولو يا د سر په وينځلو کنب چه کوم وينسته اوځي هغه چرته پټ کري چه په هغې باندې چرې د غير سري (يعني داسې نارينه چه د چا سره د هميشه د پاره نکاح حرامه نه وي) نظر اونه لگي. (بهاړ شريعت ج 3 ص 449) (14) حَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د هره ورځ گمنز کولو نه منع فرمايلي دي. (ترمذي ج 3 ص 293 حديث 1762) دا نهی (يعني دا منع مکروه) تنزيهي (تنزيهي) ده او مقصد دا دې چه سري لره په ډول سنگار کنب مشغوليدل نه دي پکار. (بهاړ شريعت ج 3 ص 592) امام مناوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي فرمائي: کوم کس ته چه د وينستو د ډير والي په وجه حاجت وي هغه مُطْلَقًا روزانه گمنز کولې شي. (فيض القدیر ج 6 ص 404) (15) په بارگاه رَضَوِيَّت (يعني د امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الرَّحْمَن په بارگاه) کنب شوې سوال او جواب او گوري، سوال: په گيره کنب کوم کوم وخت گمنز کولې شي؟ جواب: د گمنز کولو د پاره په شريعت کنب څه خاص وقت مقرر نه

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما لس ځله سحر او لس ځله مانبام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (مجمع الزوائد)

دې، د اعتدال (یعنې درمیانه انداز) حکم دې، نه خو دا پکار ده چه سړي د پیریانو شکل جوړ کړې وي او نه دا پکار ده چه هر وخت د په ډول سنگار کښ اخته وي. (فتاویٰ رضویّه ج 29 ص 92، 94) (16) د گمنز کولو په وخت کښ د بني طرف نه ابتدا (یعنې شروع) او کړئ چنانچه اُمُّ الْمُؤْمِنِین حضرت سَیدتنا عائشه صدیقہ رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا فرمائي: شَهْنشَاهِ خَیْرُ الْاَنَامِ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به هر کار د بني طرف نه شروع کول خوښول، تر دې چه پیزار په ښپو کولو، گمنز کولو او طهارت کولو کښ هم. (بخاری ج 1 ص 81 حدیث 168) شارح بخاري حضرت علامه بدرالدین عینی حَنَفِي عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ الْقَوِی د دې حدیث پاک لاندې لیکي: دا درې څیزونه د مثال په طور بیان کړې شوي دي، گنې هر د عزّت او د بزرگۍ کار د بني طرف نه شروع کول مُستحب دي، لکه جُمّات ته داخلیدل، لباس اغوستل، مسواک کول، رانجه لگول، نوکان پریک کول، بریت وړول، د ترخونو وینښته لري کول، اودس، غسل کول او د بیتُ الخلا (یعنې استنجا خانې) نه باهر راوتل وغیره او په کوم کار کښ چه دا (یعنې د بزرگۍ) خبره نه وي، لکه د جُمّات نه باهر راوتلو، بیتُ الخلا ته د ننوتلو، پوزه پاکولو، او تهبند او کپړې ویدستلو وخت کښ د گڅ طرف نه شروع کول مستحب دي. (مُعْتَدُّ الْقَاهِرِ ج 2 ص 476) (17) د جُمعې د مانځه د پاره تیل او خوشبو لگول مُستحب دي. (بہارِ شریعت ج 1 ص 774) (18) د روژې په حالت کښ په گیره او بریتو تیل لگول مکروه نه دي خو د دې دپاره تیل

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کَچا پہ خوا کُنب چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک
اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

لگول چہ گیرہ غتہ شی حالانکہ گیرہ ئی یو موتی (پورہ) دہ نو دا د
روژی نہ بغیر ہم مکروہ دی او پہ روژہ کنب پہ درجہ اولی (مکروہ)
(ایضاً ص 997) (19) د مری پہ گیرہ یا د سر پہ ویستو کنب گمنز کول
ناجائز او گناہ دہ۔ (در مختار ج 1 ص 104) [بعض] خلق د مری گیرہ خروی دا ہم
ناجائز او گناہ دہ، گناہ پہ مری نہ بلکه پہ خرونکی او د دی د حکم
ورکونکی باندي دہ۔

تیل کی بوندیں ٹپکتی نہیں بالوں سے رضا
صبحِ عارض پہ لٹاتے ہیں ستارے گیسو (حدائقِ بخشش شریف)
رضا! د زلفو نہ ئی خاخی دا د تیلو خاخی
لکہ پہ مخ چہ قربانیری د اسمان ستوری

پہ زرگاؤ سُنّتونہ زدہ کولو د پارہ د مکتبۃ المدینہ دوه کتابونہ (1) د
312 صفحو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب
”سُنّتیں اور آداب“ ہدیہ کرئی او اولولئی۔ د سُنّتونو د تربیت یوہ غورہ
ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مدنی قافلو کنب د عاشقانِ رسول سرہ د سُنّتونو
نہ چک سفر ہم دی۔

لوئے رحمتیں و فلے میں چلو سیکھنے سُنّتیں و فلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں و فلے میں چلو ختم ہوں شائستگی و فلے میں چلو
سُنّتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنب لارِ شی رحمتونہ گتھلو لہ قافلہ کنب لارِ شی
حل بہ مو شی مشکلونہ قافلہ کنب لارِ شی
شی بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنب لارِ شی

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په کتاب کښ په ماباندې درود پاک اولیکل ترڅو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي۔ (طبراني)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د بيان په آخره کښ د سنتو فضيلت او د يو څو سنتونو او آداب بيانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت، مصطفى جان رحمت، شمع بزم هدايت، نوشه بزم جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: ”چا چه زما د سنت سره محبت اوکړو هغه زما سره محبت اوکړو او چا چه زما سره محبت اوکړو هغه به په جنت کښ زما سره وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سینه تیری سنت کامدینہ بنے آت
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوږه آقا
جنت کښ گاونډي د ځان مې کړه خوږه آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د زلفو او د سر د وينستو وغيره 22 مدني گلونه

(1) د خاتمه المرسلين، رَحْمَةُ اللّٰعَلَمِينَ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مبارکې زلفې به کله د نصف (يعني د نیم) غوږ مبارک پورې او (2) کله د غوږ مبارک د لو (يعني د نرمې حصې) پورې او (3) ځيني وخت به دومره اوگدې شوې چه څوکي به ئې مبارکو اوکو ته لگيدې. (الشمايلي المحدثي للتريمني ص 35, 34, 18) (4) مونږ ته پکار دي چه موقع په موقع درې واړه سنتونه اداکړو، يعني

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچَا پَہِ خَوَا کُنِی چَہِ زَمَا اوشو او هَغَہِ پَہِ مَا درود پاک اونه وئیل هَغَہِ پَہِ خَلقو کُنِی ډیر زیات کنجوس (شوم) دې. (ترغیب وترهیب)

کله د نیم غوږ پورې، کله د پوره غوږ پورې او کله د اوکو پورې زلفې پرېږدو (5) د اوکو پورې د زلفو پرېښودلو د سنت ادا کول عموماً (يعني عام طور) په نفس باندې گران وي خو په ژوند کښ یوځل هر یو ته دا سنت ادا کول پکار دي، البته داخیال ساتل ضروري دي چه وینسته د اوکو نه ښکته اوکده نه شي، په اوبو باندې د لمیدو نه پس په صحیح طریقہ سره د زلفو اوکد والې معلومیدې شي، لہذا په کومو ورځو کښ چه غټ وینسته پرېږدئ نو په هغه ورځو کښ ئې د لمبلو نه پس گمنز کوئ او په غور سره ئې گورئ چه وینسته چرې د اوکو نه ښکته خو نه ځي (6) زما آقا اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي: د ښځو په شان د اوکو نه ښکته وینسته پرېښودل د نارینه د پاره حرام دي. (تسبیلاً فتاویٰ رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ ج 21 ص 600)

(7) صدر الشریعہ، بدر الطریقہ حضرت مولانا مفتی محمد امجد علی اعظمی عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ الْقَوِی فرمائي: د نارینه د پاره دا جائز نه دي چه د ښځو په شان وینسته اوکده کړي، ځیني صوفي جوړیدونکي اوکده اوکده وینسته پرېږدي چه هغه د مار په شان د هغوئ په سینه باندې اوړي را اوړي، او ځیني چونډې پرېږدي یا د ښځو په شان وینسته راټول کړي او د خټ طرف ته ترې غوټه جوړه کړي داټول ناجائز او د شرع خلاف کارونه دي. تصوّف د وینستو غټولو او رنگ شوو جامو اغوستلو نوم نه دې بلکه د رسول اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د پوره پیروئ کولو [يعني د هغوئ په طریقہ د عمل کولو] او د نفس د خواهشاتو د ختمولو نوم دې. (بہارِ شریعت ج 3 ص 587)

فرمانِ مُصطَفَے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

(8) د ښځو د پاره سر خړول حرام دي. (خلاصه از فتاویٰ رضویہ ج 22 ص 664) د ښځو د پاره د سر ویښته کت کول څنگه چه په دې زمانه کښ نصراني [یعنې عیساینرو] ښځو کت کول شروع کړي دي ناجائز او گناه ده او په دې لعنت راغلې دې، که خاوند ورته د داسې [یعنې د ویښتو کت] کولو د پاره وئيلي وي بیا هم دا حکم دې چه ښځه به په داسې کولو کښ گناهگاره وي ولې چه د شریعت په نافرمانۍ کولو کښ به د هیڅ چا (یعنې د مور، پلار یا د خاوند) خبره نه شي منلې کیدې. (بهار شریعت ج 3 ص 588) د وړو ماشومانو جینکو ویښته هم د هلاکونو په شان مه جوړوئ، د ماشوم والي نه هغوئ ته زنانه یعنې د اوگدو ویښتو پریښودو سوچ ورکړئ (9) ځیني خلق (په ویښتو کښ) ښي یا گڅ طرف ته لار اوباسي دا د سُنّت خلاف دي. (10) سُنّت دادي چه که په سر باندې ویښته وي نو د سر په مینځ کښ دي لار او ویستلې شي (ایضاً) (11) نارینه ته اختیار دې که د سر ویښته خروي یا غټوي (که ویښته ئې وي نو) لار د پکښ اوباسي. (رد المحتار ج 9 ص 672) (12) د حضور اقدس صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه دواړه څیزونه ثابت دي. خو (سرمبارک) خړول ترې صرف د احرام نه د باهرکیدو په وخت کښ ثابت دي، په نورو وختونو کښ ترې خړول ثابت نه دي. (بهار شریعت ج 3 ص 586) (13) نن صبا د قینچې یا د مشین په ذریعه ویښته په مخصوصه طریقه باندې د څه ځای نه غټ او د څه ځای نه واړه کت کولې شي، داسې ویښته پریښودل سُنّت نه دي.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جنت لاره هیره کړه. (طبرانی)

- (14) فرمانِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: ”چه د چا وينسته وي نو هغه د د هغې اكرام كوي.“ (ابوداؤد ج 4 ص 103 حديث 4163) يعنې هغه د وينځي، تيل د لگوي او گمنز كوي د ئې. (15) حضرت سيّدنا ابراهيم خليل الله عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام د ټولو نه مخکښ بریت اوتراشل او د ټولو نه مخکښ ئې سپين وينسته اوليدو. عرض ئې اوکړو: يا رب! داڅه دي؟ الله عَزَّوَجَلَّ اوفرمائيل: اے ابراهيم! دا وقار (يعنې عزت) دې. عرض ئې اوکړو: اے زماربه! زما وقار زيات کړې. (موطا ج 2 ص 415 حديث 1756) مُفَسِّر شَهِير حَكِيمُ الْأُمَمَت حضرت مفتی احمد یار خان عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللّٰہِ د دي حديث پاک لاندې فرمائي: د حضرت سيّدنا ابراهيم خليل الله عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام نه مخکښ د يو نې هم بریت يا خو غټ شوي نه وو يا که غټ شوي وو نو هغوئ تراشلي وو خو د هغوئ په دين کښ بریت تراشل حکم شرعي نه وو، اوس د هغوئ په وجه دا عمل سُنَّت ابراهيمي شو. (مراة ج 6 ص 193)
- (16) د لاندیني شونډې او د زني په مينځ کښ چه کوم وينسته وي د هغې خوا و شا وينسته خرثيل يا ويستل بدعت دې. (عالمگيري ج 5 ص 358)
- (17) د خټ وينسته خرؤل مکروه دي. (ايضا 357) يعنې چه سر نه خروي او صرف د خټ وينسته خروي (نو دا مکروه دي) لکه ډير خلق چه کله وينسته جوړوي نو د خټ وينسته ورسره اوخروي. او که پوره سر اوخروي نو بيا ورسره د خټ وينسته هم اوخروي. (بهار شريعت ج 3 ص 587) (18) د خلور قسمه خيزونو متعلق دا حکم دې چه دفن (يعنې خځ) د کړې شي،

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَ چَا پَہِ خَوَا کُنِی چَہِ زَمَا ذَکَرِ اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بخته شو. (ابن سنی)

وینسته، نوکان، د حیض خته (یعنې هغه کپړه په کومه چۀ زنانه د حیض وینه پاکوي) او وینه. (ایضاً ص 588، عالمگیری ج 5 ص 358) (19) د نارینه د پاره د گیرې یا د سر سپینو وینستوله سُور یا زیر رنګ ورکول مستحب دي، د دې د پاره نکریزي لګیدې شي. (20) په گیره یا سر کنب چۀ نکریزي اولګوئ نو د لګیدو سره اوده کیدل نه دي پکار. د یو حکیم قول دې چۀ دغسي د نکریزو لګولو سره اوده کیدو کنب د سر وغیره ګرمي سترګوته راکوزیږي او دا د بینائي د پاره مُضر یعنې نقصاني دي. د حکیم د خبري تصدیق داسې اوشو چۀ یو پیره سګ مدینه¹ غږی عنه لره یو نابینا (یعنې ړوند) کس راغلو او هغه اووئیل: چۀ زه پیدائشي ړوند نه یم، افسوس ما په سر باندې توره نکریزه اولګوله او اوده شوم، چۀ راوینس شوم نو زما د سترګو نور تلې وو. (21) د نکریزې لګونکو د بریتو، دلاندینی شونډې او دګیرې د خط د غاړې د وینستو سپین والې په یوڅو ورځو کنب رانېکاره کیدل شروع شي او هغه ښه نه ښکاري لهدا! که زر زر ټولي گیرې له رنګ نه هم شی ورکولې نو په کوشش سره څلور ورځي پس کم از کم هغه ځائیونو باندې په کوم کوم ځای کنب چۀ سپین والې ښکاري لږه لږه نکریزه لګول پکار دي. (22) په شرحُ الصُّدور کنب د حضرت سیدنا اَنَس رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه روایت دي: څوک چۀ په گیره کنب خضاب (د تور خضاب نه علاوه سره یا

¹ [امیر اهل سنت د عاجزې په طور ځان ته سګ مدینه واي].

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچَا پَہِ خَوَا کَنِی چَہِ زَمَا ذَکَرِ اَوَشُو اَوِ هَغَہِ پَہِ مَا دِرودِ پاکِ اَوَنہِ وِئِلو تَحْقِیقِ هَغَہِ بَد بَجْتِہِ شُو۔ (ابن سنی)

زیرہ نکریزہ) لگوي، نو د مرگ نہ پس به مُنکر نَکیر د هَغَہِ نہ تپوس نہ کوي. مُنکر به وائی: اے نَکیر! زہ د هَغَہِ نہ خنگہ تپوس اوکرم چہ د هَغَہِ پَہِ مَخ دِ اِسلام نور پَرِ قِیرِی. (شرحُ الضُّوَر، ص 152)

پہ زرگاؤ سَتونہ زدہ کولو د پارہ دمکتبۃ المدینہ دوه کتابونہ (1) د 312 پانپرو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب ”سنتیں اور آداب“ ہدیہ کرئی او اولولی. د سَتونو د تربیت یوہ غورہ ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مدنی قافلو کنب د عاشقانِ رسول سرہ د سَتونو نہ پک سفر ہم دی.

لوئے رحمتیں ت فلے میں چلو سیکھنے سنتیں ت فلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں ت فلے میں چلو ختم ہوں شائستگی ت فلے میں چلو
سَتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنب لارِ شئی رحمتونہ گتیلو لہ قافلہ کنب لارِ شئی
حل بہ موشی مشکلونہ قافلہ کنب لارِ شئی
شی بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنب لارِ شئی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

خوبرو خوبرو اسلامی ورونرو! د بیان پہ آخرہ کنب د سنتو فضیلت او یو خو سَتونہ او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدارِ رسالت، شَہَنشَاہِ نُبُوَّت، مصطفیٰ جانِ رحمت، شمعِ بزمِ ہدایت، نوشہ بزمِ جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائی: ”چا چہ زما د سنت سرہ محبت اوکرو هَغَہِ زما سرہ محبت اوکرو او چا چہ زما سرہ محبت اوکرو هَغَہِ بہ پہ جنت کنب زما سرہ وي.“

(ابن عساکر ج 9 ص 343)

فرمانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما لس ځله سحر او لس ځله ماښام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت ملاوېږي. (مجمع الزوائد)

سینه تیری سنت کامدینه بنه آت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د ستو مدینه خوره آقا

جنت کنې گاونډي د ځان مې کره خوره آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د لباس 14 مدني گلونه

مخکنې درې فرامینِ مصطفی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اوگورئ: د

پیریانو د سترگو او د خلقو د ستر په مینځ کنې پرده داده چه کله څوک

جامې اوباسي نو [مخکنې د] بِسْمِ اللہِ اولوي. (المعجم الأوسط ج 2 ص 59 حدیث 2504)

مفسر شهر حکیم الامت حضرت مفتی احمد یار خان عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ فرمائي:

څنگه چه دیوالونه او پردې د خلقو د نظر نه پناهي جوړېږي دغسي به

دا د اللہ عَزَّوَجَلَّ ذکر د پیریانو د سترگو نه پرده جوړېږي اوشیطان به هغه

(یعنې شرمگاه) نه شي لیدلې. (مراة ج 1 ص 268)

❁ څوک چه کپړې واغوندي او دا اولوي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ هَذَا

وَرَزَقْنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِّنِّيْ وَلَا قُوَّةٍ (ترجمه: ټول تعریفونه اللہ عَزَّوَجَلَّ لره دي

چا چه ماته دا جامې واغوستلې او زما د طاقت او قوت نه بغير ئې ماته عطا

کړې) نو د هغه مخکنې وروستو گناهونه به معاف شي. (شُعَبُ الْاِيْمَان ج 5 ص 181

حدیث 6285) ❁ څوک چه د قدرت [یعنې د وس] باوجود د زیب و زینت

[یعنې قیمتي او ښکلې] جامې اغوستل د تواضع (یعنې د عاجزئ) په

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره. (عبدالرزاق)

طور پرېږدي، الله تعالی به هغه ته د کرامت حُلّه وراغوندي. (ابوداؤد ج 4 ص 326 حدیث 4778) ❀ د خَاتَمُ الْأَرْسَلِیْنَ، رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم. مبارک لباس به اکثر د سپیني کپړې وو. (کَشْفُ الْأَلْبَاسِ فِي إِسْوَابِ الْيَاسِ لِلشَّيْخِ عَبْدِالحَقِّ الدَّهْلَوِيِّ ص 36) ❀ لباس چه د حلالې کټې وي او کوم لباس چه د حرامې کټې نه حاصل شوې وي، په هغې کښ فرض و نفل يو مونځ هم نه قبلېږي. (ایضاً ص 41) منقول دي: چا چه په ناسته باندې عمامه او ترله يا ئې په ولاړه باندې پاچامه يا پرتوگ واغوستلو نو الله عَزَّوَجَلَّ به هغه په داسې مرض کښ اخته کړي چه د هغې علاج نشته. (ایضاً ص 39) ❀ د اغوستلو په وخت کښ د بني طرف نه شروع اوکړئ (چه دا سُنَّت دي) مثلاً چه گُرتنه (يا قميص) اغوندئ نو مخکښ په بني لستونږي کښ ښې لاس داخل کړئ بيا گڅ لاس په گڅ لستونږي کښ. (ایضاً ص 43) هم دغسې پرتوگ اغوستو کښ مخکښ په ښې پينځه کښ ښې ښپه داخله کړئ او چه کله (قميص يا پرتوگ) اوباسی نو د دي برعکس (يعني برخلاف) کوئ، يعني د گڅ طرف نه شروع کوئ. ❀ د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدينه چاپ شوي د 1197 پانږو کتاب بهار شريعت د ج 3 په صفحه 409 کښ دي: سُنَّت دادي چه د لمن او گدوالي د پنډۍ د نیمې پورې وي او د لستونږي او گدوالي زيات نه زيات د گوتو د څوکو پورې او پلن والې ئې يو لويشت وي. (رد المحتار ج 9 ص 579) ❀ سُنَّت دادي چه د نارينه تهنبد يا پاچامه (يعني پرتوگ وغيره) د گيتۍ نه پاس وي. (مِرَاقَة ج 6 ص 94)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کرل هغه د جَنَّت لاره هیره کړه. (طبرانی)

✽ نارینه د نارینه او ښځې د ښځو جامې اغوندي، په وړو ماشومانو کښ هم د دې خبرې لحاظ ساتئ. ✽ د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه چاپ شوي په 1250 صفحو باندې مُشتمل کتاب بهارِ شریعت د ورومې جلد په 481 نمبر صفحه کښ دي: د نارینه د پاره د نامه د لاندې نه تر د زنگونانو د لاندې پورې ”عورت“ (یعنې پرده) ده، د دي پټول فرض دي. نوم په دي کښ شامل نه دې او زنگونان په دې کښ شامل دي (د زنگونانو، ج 2 ص 93) په دې زمانه کښ ډیر خلق داسې شته چه تهبند یا پرتوک داسې اغوندي چه د سپوږنو (یعنې د نامه لاندې را وتلي ځای) څه حصه ئې ښکاري، که په گرتنه (یعنې قميص) وغیره کښ داسې پټ وي چه د پوستکي (یعنې څرمې) رنگ پکښ نه ځلیري نو خیر دې، گني حرام دي او که په مانځه کښ د څلورمې حصې په قدر ښکاره وو نو مونځ نه کیري (بهارِ شریعت) خصوصاً د حج او د عمرې احرام والو ته په دي کښ د سخت احتیاط ضرورت دي. ✽ نن صبا ځیني خلق په ښکاره د خلقویه مخکښ جانگې (او نیم پتلون) اغوستي گرځي چه په هغې کښ د هغوئ زنگونان او ورنونه ښکاري دا حرام دي، د داسې خلقو ښکاره زنگونانو او ورنونو ته کتل هم حرام دي. بالخصوص د لوبو میدانونو د ورزش کولو ځایونو (کلبونو وغیره) کښ او د سمندر په غاړه داسې نظارې زیاتې وي. لِهَذَا داسې مقاماتو ته په تگ کښ سخت احتیاط ضروري دي. ✽ د تَکَبُّر (یعنې

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په کتاب کښ په ماباندې درود پاک اولیکل ترڅو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتي به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

د ناز) په طور چه کوم لباس وي هغه ممنوع (يعني منع) دې. تکبر شته او که نه، د دې پیژندگلو د داسې اوکړي چه د دې جامو اغوستلو نه مخکښ چه د ده کوم حالت وو، که د اغوستلو نه وروستو هم د ده دغه حالت وي نو معلومه شوه چه په دې جامو کښ تکبر پیدا نه شو. خو که هغه حالت ئې اوس نه وي پاتي نو بيا تکبر راغې. لهدا! د داسې جامو نه د ځان بچ ساتي ځکه چه تکبر ډیر خراب عیب دې.

(بهارِ شریعت ج 3 ص 409، رد المحتار، ج 9 ص 579)

مدني حلیه

گیره، زلفې، په سر باندې شنه شنه عمامه شریف (شین رنګ چه پوخ نه وي)، د تاگانو [يعني ټوټو] والا سپینه کړته د سنت مطابق د پنډۍ د نیمې پورې اوگده، لستونږي یوه لويشت اوگده، په سینه باندې د زړه طرف ته جیب کښ ښکاره مسواک، پاچامه یا پرتوگ د گیتو نه بره (دامدني حلیه يعني د اوسیدو مدني انداز دې او) (په سرسپین خادر او په پرده کښ د پرده کولو د پاره په مدني انعاماتو د عمل په صورت کښ د نسواري رنګ خادر هم که ورسره وي نو مدینه مدینه).

دُعائے عطار: یا الله عَزَّوَجَلَّ! ماته او په مدني حلیه کښ اوسیدونکو ټولو اسلامي ورونږو ته د شین شین گنبد په سوري کښ شهادت، په جنت البقیع کښ مدفن (يعني خخیدل) او په جنت الفردوس کښ د خپل خوږ خوږ محبوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گاونډ رانصیب کړي. یا الله عَزَّوَجَلَّ د ټول اُمت بخښنه او فرمائی. اَمِین بِجَاہِ النَّبِیِّ الْاَمِین صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندی درود شریف لولی اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ تاسو رحمت رالیری۔
(ابن عدی)

ان کا دیوانہ عمام اور زلف و ریش میں
لگ رہا ہے مدنی غلیے میں وہ کتنا شاندار
د حضور عاشق پہ زُلفو، کیرہ او عمامہ کنب
خومرہ بنکلی بنکاری د ہغہ دا مدنی انداز

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

پہ زرگاڑ سَنّتونہ زدہ کولو د پارہ د مکتبۃ المدینہ دوه کتابونہ (1) د
312 صفحو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصّہ 16 او (2) د 120 صفحو
کتاب ”سَنّتیں اور آداب“ ہدیہ کریں او اولولی۔ د سَنّتونو د تربیت یوہ
غورہ ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مدنی قافلو کنب د عاشقانِ رسول سرہ
د سَنّتونو نہ دک سفر ہم دی۔

لوٹے رحمتیں و ت فلی میں چلو سیکھنے سَنّتیں و ت فلی میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں و ت فلی میں چلو ختم ہوں شامتیں و ت فلی میں چلو

سَنّتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنب لا پر شی رحمتونہ گتیلو لہ قافلہ کنب لا پر شی
حل بہ مو شی مشکلونہ قافلہ کنب لا پر شی
شی بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنب لا پر شی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

خورو خورو اسلامی ورونرو! د بیان پہ آخرہ کنب د سنّتو فضیلت
او یو خو سَنّتونہ او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم۔ تاجدارِ رسالت، شہنشاہ
نُبُوّت، مُصطَفٰی جانِ رحمت، شمعِ بزمِ ہدایت، نوشہ بزمِ جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمعی په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

فرمائي: ”چا چه زما د سنت سره محبت اوکړو هغه زما سره محبت اوکړو او چا چه زما سره محبت اوکړو هغه به په جنت کښ زما سره وي.“

(ابن عساکر ج 9 ص 343)

سین تیری سنت کامدین بے آفت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه می د شي جوړه د سنتو مدینه خوره آقا

جنت کښ گاونډي د ځان می کره خوره آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْ مُحَمَّد

د عمامه شریف 25 مدني گلونه

شپږ فرامینِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ﴿﴾ د عمامې سره دوه رکعتہ

مونځ، د عمامې نه بغیر د اویا (70) رکعتو نه افضل دي. (الفردوس بمأثور الخطاب

ج 2 ص 265 حدیث 3233) ﴿﴾ په تویې باندې عمامه زمونږه او د مُشرکینو په مینځ

کښ فرق دي، هر لږ چه مسلمان ئې د خپل سر نه تاوھي په هغې به د

قیامت په ورځ یو نور ورکولې شي. (الجامع الصغير للسُّوطي ص 353 حدیث 5725) ﴿﴾

بیشکه الله عَزَّوَجَلَّ او د هغه فرښتې درود ليري د جمعه په ورځ عمامه

والو باندې. (الفردوس بمأثور الخطاب ج 1 ص 147 حدیث 529) ﴿﴾ د عمامه سره مونځ

د لس زره نیکو برابر دي. (ایضاً ج 2 ص 406 حدیث 3805 فتاویٰ رضویہ عُرْجَه ج 6 ص 213) ﴿﴾

عمامې سره یوه جمعه د بغیر عمامې 70 جمعو برابره ده. (ابن عساکر ج 37 ص 355)

﴿﴾ عمایي د عرب تاجونه دي، نو عمامه او ترې ستاسو وقار [یعني

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بخته شو۔ (ابن سنی)

عزّت [به زیاتیري او خوک چه عمامه اوتري د هغه دپاره په هر لږ باندې یوه نیکی ده. ❀ د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوي د 1197 صفحو کتاب بهارِ شریعت جلد 3 صفحه 660 کنبں دي: عمامه په ولاړه تړئ او پاچامه (پرتوگ) په ناسته اغوندئ، که چا د دې خلاف اوکړه (یعنې عمامه ئې په ناسته اوتړله او پاچامه (یا پرتوگ) ئې په ولاړه واغوستو نو هغه به په داسې مرض کنبں اخته شي چه د هغې علاج نشته. ❀ د عمامه تړلو نه مخکنبں لږ صبر اوکړئ او ښه ښه نیتونه اوکړئ، کنبی که یو هم ښه نیت نه وو نو ثواب به نه ملایویري لَهذا کم نه کم دا نیت اوکړئ چه د الله عَزَّوَجَلَّ د رضا د پاره د سنت په طور عمامه تړم. ❀ مناسب دا دي چه د عمامه وړومبې لږ د سر ښي طرف ته تاؤ شي. (فتاویٰ رضویّه ج 22 ص 199) ❀ د خَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د مبارکې عمامې شمله به عموماً [یعنې عام طور] د مبارکې ملا طرف ته وه او کله کله به ښي طرف ته، کله به د دواړو اُوکو د مینځه دوه شملې وې. گڅ طرف ته شمله زوړندول خلافِ سُنّت دي. (اشعۃ اللّٰمعات ج 3 ص 582) ❀ د عمامې د شملې اُوگدوالي کم نه کم خلور گوتې او ❀ زیات نه زیات (د نیمې ملا پورې یعنې تقریباً) یو لاس. (فتاویٰ رضویّه ج 22 ص 182) (د مینځنۍ گوتې د سر نه د څنگلې پورې ناپ ته یو لاس وائی) ❀ عمامه مخ په قبله په ولاړه ولاړه تړئ. (کشف الإلتباس فی إستحباب اللّیاس ص 38) ❀ په عمامه کنبں سُنّت دا دي چه د دوه نیم

فرمانِ مُصطَفَی عَلَیْهِ السَّلَام: په ما باندې د درود شریف کثرت کوي بيشکه دا ستاسو دپاره پاکي ده. (ابو يعلى)

گزو نه کمه نه وي، او نه د شپږ گزو نه زیاته، او دا د گنبد په شان (يعنې داسې چه مينځ ئې بره اوتې وي) اوترلې شي. (فتاویٰ رهښوونکي ج 22 ص 186)

❁ رومال که غټ وي او دومره لږونه تاو شي چه سر پټ کړي نو دا عمامه شوه او ❁ وړوکې رومال چه د هغې نه يو دوه لږه جوړشي د دې تاو هل مکروه دي. (فتاویٰ رهښوونکي ج 7 ص 299) ❁ عمامه که بيا تازه کوي نو چه څنگه تړلي شوې ده هم هغسې د ئې [يو يو لږ] اوسپړي، په يو ځل د ئې زمکي له نه را اچوي. (عالمکيري ج 5 ص 330) ❁ که ضرورتاً ئې لري کړي او دوباره ئې د تړلو نيټ وي نو په يو يو لږ سپردلو [يعنې خلاصولو] به ئې يوه يوه گناه معاف کيږي. (ملخص از فتاویٰ رهښوونکي ج 6 ص 214) د عمامې شپږ طيبي فائدي او گورئ ❁ د سر تور سر اوسيدونکي په سر باندې يخني، گرمي او نمر وغيره براه راست اثرکوي، د دې سره وينسته، دماغ او مخ باندې اثر پريوځي او صحت ته نقصان رسيدې شي. لهدا د اتباع سنت [يعنې په سنت د عمل کولو] په نيټ سره په عمامه شريف تړلو کښ د دنيا او د آخرت خيرونه دي. ❁ د طيبي تحقيق مطابق د سر درد د پاره عمامه شريف په سر کول ډير فائده مند دي ❁ د عمامه شريف سره دماغو ته طاقت رسيږي او حافظه [يعنې ياداشت] ورسره مضبوطيږي ❁ عمامه شريف تړلو سره دائمي نزنه نه کيږي او که کيږي هم نو د دې اثرات کم وي. ❁ د عمامه شريف شمله د وجود لاندینی حصه د فالج نه بچ کوي، ځکه چه شمله حرام مغز [د ملا د تير

فرمانِ مُصطَفَے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندې پہ کثرت سرہ درود شریف لولے بیشکہ ستاسو پہ ما باندې درود شریف لوستل ستاسو دگناھونو دپارہ بجنبنہ ده. (جامع صغیر)

مغز] د موسمی اثراتو مثلاً د یخنی، گرمی نه بچ کوي ❁ شمله د سرسام د مرض په خطراتو کښ کې راوړي. د دماغو د پړسوب مرض ته سرسام وائي ❁ مُحَقِّق عَلَی الاطلاق، خَاتِمُ الْمُحَدِّثِین، حضرت عَلَّامه شیخ عبدالحق مُحَدِّث دهلوي عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ الْقَوِی فرمائي: دَسْتَارِ مُبَارَكِ اَنْصُرَتْ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم. دَر اَکْثَرِ سَفِیْد بُود وَاَکْثَرِ سِیَاحِ اَحْیَانًا سَبَز. د نبی اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم عمامه شریف به اکثر سپینه، کله به توره اوکله به شنه وه. (کشف الإتیاس فی استیحاب الیاس للشیخ عبدالحق الدهلوی ص 38) اَلْحَمْدُ لِلّٰہ عَزَّوَجَلَّ د شین رنگ عمامه شریف هم د شین شین گنبد مکین رَحْمَةُ اللّٰہِ عَلَیْہِمْ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په سرانور باندې تړلي ده، دعوتِ اسلامي شنه شنه عمامه خپل شعار [یعنې نښه] جوړه کړې ده، د شنې شنې عمامې به هم څه وائي، زما د مګي مدني آقا خوږ خوږ مصطفى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په روضه انور باندې د خلیدونکي گنبد شریف رنگ هم شین دې! عاشقانِ رسول ته پکار دي چه هروخت شنه شنه عمامه په سرکوي او شین رنگ هم پوخ شین نه بلکه داسې ښکلې ښکلې او ښکاره شین وي چه د لري لري نه بلکه د شپې په تیاره کښ هم د شین شین گنبد په برکت سره شین شین پرقیري او نور وروي.

نہیں ہے چاند سورج کی مدینے کو کوئی حاجت

وہاں دن رات اُن کا سبز گنبد جگمگاتا ہے

نشته حاجت په مدینه کښ د نمر او سپوږمۍ

هلته پرقیري شپه او ورځ د هغوئي شین گنبد

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

پہ زرگاؤ سَنّتونہ زدہ کولو د پارہ د مکتبۃ المَدینہ دوه کتابونہ
(1) د 312 صفحو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصّہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب ”سَنّتیں اور آداب“ ہدیہ کړئ او اولولئ. د سَنّتونو د تربیت یوہ غورہ ذریعہ د دعوتِ اسلامي پہ مدني قافلہ کنبں د عاشقانِ رسول سرہ د سَنّتونو نہ ډک سفر ہم دې.

لوئے رحمتیں و نلے میں چلو سیکھنے سَنّتیں و نلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں و نلے میں چلو ختم ہوں شامتیں و نلے میں چلو

سَنّتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنبں لاړ شئ رحمتونہ گټلو لہ قافلہ کنبں لاړ شئ
حل بہ مو شي مشکلونہ قافلہ کنبں لاړ شئ
شي بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنبں لاړ شئ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د بیان پہ آخرہ کنبں د سنّتو فضیلت او یو خو سَنّتونہ او آداب د بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت، مصطفیٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ ہدایت، نوشہ بزمِ جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائی: ”چا چہ زما د سنّت سرہ محبت او کړو هغه زما سرہ محبت او کړو او چا چہ زما سرہ محبت او کړو هغه بہ پہ جنت کنبں زما سرہ وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما یو خُل درود شریف اولوستو اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ ہغہ لس رحمتونہ نازل فرمائی. (مسلم)

سینہ تیری سنت کامدینہ بنے آت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینہ مہی دِ شي جوړہ د ستو مدینہ خوړہ آقا

جنت کنښ گاونډي د ځان مہی کړہ خوړہ آقا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

د کوتی په باره کنس 19 مدني گلونه

✽ نارینه لره د سرو زرو کوتی په گوته کول حرام دي. د مدیني سلطان،

رحمت دوجہان صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د سرو زرو کوتی په گوته کولو نه منع

فرمائی دي. (صحیح بخاری ج 4 ص 67 حدیث 5863) ✽ نابالغہ هلک ته د سرو او د

سپینو زرو کالي اچول حرام دي او چا چه ور واچول هغه به گنهگار يږي.

هم دغسې د ماشومانو هلکانو په لاسو، ښپو بې ضرورته نکريزي لگول

ناجائز دي، ښځې ئې په خپلو لاسو ښپو لگولې شي خو که هلک له

ئې اولگولې نو گنهگار به وي. (بهار شريعت ج 3 ص 428 دُرُ الْخُفَّار و رُؤُ الْخُفَّار ج 9 ص 598) د

وړو جينکو په لاسو، ښپو نکريزو لگولو کنس باک نشته ✽ د اوسپني

کوتی د دوزخيانو کالي دې. (ترمذی ج 3 ص 305 حدیث 1792) ✽ د نارينه د پاره هم

هغه کوتی جائز ده کومه چه د نارينه د کوتی په شان وي يعنې چه

صرف د يو غمي وي، خو که په هغې کنس (د يو نه زيات) هرڅو غمي

وي نو که هغه د سپينو زرو هم وي، د نارينه د پاره ناجائز ده. (رُؤُ الْخُفَّار

ج 9 ص 597) ✽ د غمي نه بغير کوتی اچول ناجائزه دي دا کوتی نه بلکه

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جنت لاره هیره کړه. (طبرانی)

څلې [رنگ] دې ❶ د حُرُوفِ مُقَطَّعات (م. قَط. ط. عات) ټکوتۍ په گوته کول جائز دي خو د حُرُوفِ مُقَطَّعات والا گوټۍ بې اودسه په گوته کول او بې اودسه ورته لاس لگول، يا د لاس مېلاو کولو په وخت کښ ورته د بې اودسه سړي لاس لگيدل جائز نه دي. ❷ هم دغسې د نارينه د پاره د يوې نه زياتې (جائزې) گوټۍ اچول يا (يو يا ډير) څلې [چهلې] په گوته کول هم ناجائز دي ځکه چه دا (څلې) گوټۍ نه وي. زنانه څلې اچولې شي. (بهار شريعت ج 3 ص 428) ❸ د سپينو زرو يوه گوټۍ د يو غمي چه په وزن کښ د څلور نيمو ماشو (يعنې څلور گرامه او 374 ملي گرام) نه کمه وي، اچول جائز دي اگر که د مهر د ضرورت نه بغير وي، (خو) د دې پريښودل (يعنې چاته چه د مهر لگولو ضرورت نه وي د هغه د پاره جائز گوټۍ هم نه په گوته کول) افضل دي، او (څوک چه په گوټۍ باندې مهر لگوي د هغوۍ د پاره) د مهر په غرض (په گوته کول) صرف جائز نه بلکه سُت دي، خو د تَکْبُر (يعنې د کبر) يا د زنانه په شان ډول، سينگار يا بل څه خراب غرض ئې په نيټ کښ وي نو يوه گوټۍ لاڅه په دي نيټ خوښې جامې اغوستل هم جائز نه دي. (فتاوى رضويّه ج 22 ص 141)

❹ په اخرونو کښ گوټۍ په گوته کول مُستحب دي. (بهار شريعت ج 1 ص 779، 780) خو نارينه د هم هغه جائزې گوټۍ په گوته کوي ❶ گوټۍ

¹ يعنې حُم، طَه، يَس، کهلِيعص، الم وغيره

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنب چہ زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بخته شو۔ (ابن سنی)

په گوته کول صرف د هغو د پاره سنت دي چا ته چه د مهر لگولو حاجت وي، لکه بادشاه، قاضي او علماء کوم چه په فتویٰ باندې د گوته په ذریعه مهر لگوي، د دوی نه علاوه د نورو خلقو د پاره چا ته چه د مهر لگولو حاجت نه وي سنت نه دي البته په گوته کول ئې جائز دي. (عالمگیری ج 5 ص 335) په دي زمانه کنب د گوته په ذریعه د مهر لگولو عُرف (یعنې رواج) نشته، بلکه د دې کار د پاره ستام [یعنې د ربړو غیره مهر] جوړېږي، لِهَذَا چه کوم قاضي صاحبانو وغیره ته (په گوته) د مهر لگولو ضرورت نه وي د هغوی د پاره هم گوته په گوته کول سنت پاتي نه شو. ❀ نارینه ته پکار دي چه د گوته غمې د لاس د تلي طرف ته او زنانه دي غمې د لاس خټ (یعنې د لاس د شا) طرف ته ساتي. (الهدایة ج 4 ص 367) ❀ د سپینو زرو خټې [رنگ] خاص د زنانه لباس (یعنې کالې) دې د نارینه د پاره [په گوته کول] مکروه (تحريمي، ناجائز او گناه ده). (فتاویٰ رضویة ج 22 ص 130) ❀ زنانه د سرو او د سپینو زرو که خومره غواړي کالي اچولې شي، په دي کنب د وزن او د غمو د شمیر هیڅ قید نشته. ❀ د اوسپنې گوته ته که د چاندی خول (یعنې قوله) ور واچوي چه اوسپنه پکنب بالکل نه ښکاري، داسې گوته (دنارینه او د زنانه د یو د پاره هم) په گوته کول منع نه دي. (عالمگیری ج 5 ص 335) ❀ په دواړو لاسونو کنب په هر یو لاس گوته په گوته کولې شی او په کچې گوته یعنې د ټولو نه وړو کي گوته کنب د په گوته کړې شي. (ردُّ الْمُحْتَار ج 9 ص 596) ❀ د

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما لس خُله سحر اولس خُله ما بنام درود پاک اولوستل دَ قیامت پہ ورخ بہ ہغہ تہ زما شفاعت نصیب کبیری. (جمع الروائد)

مَنْبَتِی یا دم کړې شوي د اوسپني کړا هم د نارينه د پاره اچول ناجائز دي هم دغسې ﴿﴾ د مَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةِ ﴿﴾ زَادَهَا اللّٰهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا یا د اجمير شريف د چاندی یا د هر قسم اوسپنې خلي او د استیل گوئی هم جائز نه دي ﴿﴾ د بواسير یا د نورو بيمارو د پاره دم شوي د چاندی یا د هر قسم اوسپنې خلي هم د نارينه د پاره جائز نه دي ﴿﴾ که کوم يو اسلامي ورور د اوسپنې کړا یا د اوسپنې خلي، ناجائزہ گوئی، یا د اوسپنې زنخیر (Bracelet Chain) اچولې وي نو اوس اوس ئې لري کړی او توبه هم اوکړی او د آئنده د پاره د نه اچولو عهد (يعني پخه وعده) هم اوکړی.

په زرگاؤ ستّونه زده کولو د پاره د مکتبة المدینه دوه کتابونه (1) د 312 صفحو کتاب ”بهارِ شریعت“ حصّہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب ”سنّتیں اور آداب“ ہدیہ کړی او اولولۍ. د ستّونو د تربیت یوه غوره ذریعہ د دعوتِ اسلامي په مدني قافلو کنب د عاشقانِ رسول سره د ستّونو نه ډک سفر هم دې.

لوئے رحمتیں و نلے میں چلو سیکھنے ستّیں و نلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں و نلے میں چلو ختم ہوں شائیں و نلے میں چلو

سُتّونہ زده کولو له قافله کنب لاړ شی رحمتونه کتلو له قافله کنب لاړ شی
حل به مو شي مشکِلونه قافله کنب لاړ شی
شي به ختم مصیبتونه قافله کنب لاړ شی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په کتاب کښ په ما باندې درود پاک اولیکل ترڅو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! دييان په آخره کښ د سنتو فضيلت او يوڅو سنتونه او آداب بيانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت، مصطفى جان رحمت، شمع بزم هدايت، نوشه بزم جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: ”چا چه زما د سنت سره محبت او کړو هغه زما سره محبت او کړو او چا چه زما سره محبت او کړو هغه به په جنت کښ زما سره وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سین تیری سنت کامدین بے آفت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوړه آقا

جنت کښ گاونډي د ځان مې کړه خوړه آقا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

د مسواک 20 مدني گلونه

محکښ دوه فرامینِ مصطفى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ملاحظه کړئ: ❁

دوه رکعت د مسواک کولو سره کول د مسواک نه بغیر د 70 رکعتونو نه افضل دي. (الترغیب والترہیب ج 1 ص 102 حدیث 18) ❁ د مسواک استعمال د ځان د پاره لازم کړئ ځکه چه په دې کښ د خُلي صفائي (ده او دا د) رب تعالی د رضا سبب دې. (مسند امام احمد بن حنبل ج 2 ص 438 حدیث 5869) د دعوت اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینہ چاپ شوي بهار شریعت جلد اول صفحه 288 کښ صدر الشریعہ، بدر الطریقہ حضرت علامہ مولانا

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبن چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وئېلو هغه په خلقو کنبن ډیر زیات کنجوس (شوم) دي. (ترغیب وترهیب)

مفتی محمد امجد علی اعظمی عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي لیکي، مشائخ کرام فرمائي: خوک چه د مسواک عادت لري د مرگ په وخت کنبن به هغه ته کلمه وئیل نصیب کيږي او خوک چه افیم خوري هغه ته به د مرگ په وخت کنبن کلمه نه نصیب کيږي ❁ حضرت سَيِّدنا اَبْنِ عَبَّاس رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُمَا نه روایت دي: چه په مسواک کنبن لس صفتونه دي: خله پاکوي، ورئ مضبوطي، نظرتيزوي، بلغم لري کوي، د خُلي بدبوی ختموي، د سُنَّت موافق دي، فریبنتي پرې خوشحاليږي، رب پرې راضي کيږي، نيکي زياتوي اومعهه صحيح کوي. (مجمع الجوامع للشُّوْطِي ج 5 ص 249 حديث 14867) ❁ حضرت سَيِّدنا عَبْدُالْوَهَّاب شعرائي قُلَيْسَ سَيِّدُهُ التُّوراني نقل کوي: يو ځل حضرت سَيِّدنا ابوبکر شِبْلِي بَغْدادي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الهادي ته د اودس په وخت کنبن د مسواک ضرورت شو، خو مسواک پيدا نه شو، لَهْذا په يو دينار (يعني دسرو زرو په اشرفي) ئي مسواک واغستلو او استعمال ئي کړو. ځيني خلقو ورته اووئيل: داخو تاسو ډيره خرچه اوکړه! مسواک هم دومره گران خوک اخلي؟ اوئې فرمائيل: دا دُنْيا او د دې ټول څيزونه د اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ په نيز د ماضي د وَزَر هُمره قدر هم نه لري، که د قيامت په ورځ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ زما نه تپوس اوکړي چه تا زما د حبيب صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سُنَّت ولي پرېنبودي وو؟ کوم مال او دولت چه ما تا ته درکړې وو د هغې حقيقت خو (زما په نزد) د ماضي د وزر برابر هم نه وو، آخِر داسې ذليل دولت ډ په دې عظيم سُنَّت (مسواک) باندي ولي خرچ نه کړو؟ نوڅه جواب به ورکوم؟ (مُلَخَّص)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر اوشو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

از اواقع الانوار ص 38) ❀ سیدنا امام شافعی عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللہِ الْقَوِی فرمائی: خلور خیزونه عقل زیاتوي: د فضول [یعنی بی فائدہ] خبرونه پرهیز، د مسواک استعمال، د صُلحا (یعنی د نیک خلقو) صحبت او په خپل علم باندې عمل کول. (حیاء المؤمن ج 3 ص 166) ❀ مسواک د پیلو، زیتون یا د شنډی وغیره د تریخ لرګي پکار دې. ❀ د مسواک پیر والې [پینروالې] چه د کچې ګوتې یعنې د وړوګي ګوتې همره وي. ❀ مسواک چه د یو لویشت نه زیات نه وي، ګني په هغې شیطان کنبیني ❀ د دې ریشې (یعنې برش) نرم پکار دي سختې ریشې د غابونو او د وړو په مینځ کنبں د ”وَت“ (GAP) پیدا کیدو باعث جوړېږي. ❀ مسواک که تازه وي خو ډیره ښه ده، او که (تازه) نه وي نو لږ ساعت ئې په ګلاس کنبں (په اوبو کنبں) کیږدئ چه نرم شي ❀ مناسب دادي چه د دې برش هره ورځ پرې کوئ ځکه چه د دې برش د هغې پورې د کار دې ترڅو چه په دې کنبں تریخ والې پاتې وي ❀ د غابونو په سرو کنبں مسواک کوئ ❀ چه کله هم مسواک کوئ کم نه کم درې پیرې ئې کوئ ❀ هره پیره ئې وینځئ ❀ مسواک په ښي لاس کنبں داسې نیسئ چه کچئ ګوته ترې لاندې، د مینځ درې ګوتې پري د پاسه وي او غټه ګوته ئې په سر (د برش سره) وي ❀ مخکنبں د ښي طرف په پاسني غابونو کنبں، بیا د ګڅ طرف په پاسني غابونو کنبں، بیا د ښي طرف په لاندني غابونو کنبں او بیا د ګڅ طرف په لاندني غابونو کنبں مسواک اوکړئ ❀ مسواک په موتي کنبں

فرمانِ مُصطَفَیَّ عَلَیْہِ سَلَامُ: کوم کس چہ پہ ما درود پاک لوستل ہیر کرل ہغہ دَجَّت لارہ
ہیرہ کرپہ. (طبرانی)

د نیولو سرہ پہ مِسواک کولو کنب د بواسیر کیدو خطرہ دہ ﴿﴾ مِسواک د
اودس سُنَّتِ قبلہ دِی البتہ سُنَّتِ مُؤکَّدہ ہغہ وخت دِی چہ پہ خُلہ
کنب بدبوئی وی. (ماخوذ از فتاویٰ رَضَوِیَّہ ج 1 ص 623) ﴿﴾ مِسواک چہ کلہ د استعمال
قابلِ پاتی نہ شی نو غورخوئی ئی مہ، حُکہ چہ دا د سُنَّت ادا کولو آلہ دہ،
چرتہ ئی پہ احتیاط سرہ کیبردئی یا ئی خخ کرئی، یا خہ کانرپی وغیرہ
وزن ورپورپی اوترپی او پہ سمندر کنب ئی چوب کرئی. (د تفصیلی معلوماتو
حاصلولو د پارہ د مکتبۃ المدینہ مطبوعہ بہارِ شریعت جلد اول ص 294 نہ 295 پورپی اولولئی)

پہ زرگاؤ سُنّتونہ زدہ کولو د پارہ د مکتبۃ المدینہ دوه کتابونہ (1) د
312 صفحو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصّہ 16 او (2) د 120 صفحو کتاب
”سُنّتیں اور آداب“ ہدیہ کرئی او اولولئی. د سُنّتونو د تربیت یوہ غورہ
ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مدنی قافلو کنب د عاشقانِ رسول سرہ د
سُنّتونو نہ چک سفر ہم دِی.

لوئے رحمتیں و فلے میں چلو سیکھنے سُنّتیں و فلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں و فلے میں چلو ختم ہوں شامتیں و فلے میں چلو

سُنّتونہ زدہ کولو لہ قافلہ کنب لارِ شعی
رحمتونہ گتپلو لہ قافلہ کنب لارِ شعی
حل بہ موشی مشکلونہ قافلہ کنب لارِ شعی
شی بہ ختم مصیبتونہ قافلہ کنب لارِ شعی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا پہ خوا کنبں چہ زما ذکر او شو او هغه پہ ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بد بختہ شو۔ (ابن سنی)

خورو خورو اسلامي ورونرو! دبیان په آخره کنبں د سنت و فضیلت او یوڅو سنتونه او آداب بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت، مصطفی جان رحمت، شمع بزم هدایت، نوشه بزم جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائی: ”چا چه زما د سنت سره محبت او کړو هغه زما سره محبت او کړو او چا چه زما سره محبت او کړو هغه به په جنت کنبں زما سره وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سینه تیری سنت کامدینه بنه آت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوره آقا

جنت کنبں گاونډي د ځان مې کړه خوره آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

مقبرې (ادیرې) ته د تلو 16 مدني گلونه

❁ د نبي کریم، رؤوف رحيم عَلَيْهِ اَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ فرمان عظيم دې: ما تاسو د قبرونو د زیارت نه منع کړي وئ، خو اوس تاسو د قبرونو زیارت کوي ځکه چه دا د دُنیا نه د بې رغبتی سبب او د آخرت یاد ورکوي. (ابن ماجه ج 2 ص 252 حدیث 1571) ❁ د مسلمانانو د قبرونو زیارت سنت دي او د مزارات اولیاء کرام او شهداء عظام حاضري نیک بختي او هغوئي ته ثواب بخښل ښه کار او ثواب دې. (فتاوی رضویہ مجرجه ج 9 ص 532) ❁ که څوک د (ولي الله د مزار شریف یا) د هر مسلمان د قبر زیارت ته تلل غواړي نو مُستحب دا دي

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جَنَّت لاره هیره کړه. (طبرانی)

چه مخکښ په خپل کور کښ (چه مکروه وقت نه وي) دوه رکعتہ نفل اوکړي، په هر رکعت کښ د سورة الفاتحه نه پس يو خُل آية الكرسي او درې خله سورة الاخلاص اولولي او د دي مونځ ثواب د قبر خاوند ته ور اوبخښي، الله تعالى به د هغه وفات شوي بنده په قبر کښ نور پيدا کوي او دې (ثواب وربخښونکي) کس ته به ډير زيات ثواب عطا کړي. (علمکيري ج 5 ص 350) ❀ د مزار شريف يا د قبر زيارت ته چه ځي نو په لار کښ د په فضولو خبرو کښ نه مشغولېږي. (ايضاً) ❀ قبر مه ښکلوئ او مه په قبر لاس لگوئ. (فتاوى رحمته محمد ج 9 ص 522، 526) بلکه د قبر نه لږ لرې اودرېږئ. ❀ قبر ته سجده تعظيمي کول حرام دي او که د عبادت نيټ وي نو کفر دې. (ماخوذ از فتاوى رحمته محمد ج 22 ص 423) ❀ په مقبره کښ د په هغه عامه لار ځي، کوم ځای کښ چه په تير شوي وختونو کښ کله هم د مسلمانانو قبرونه نه وو، کومه لار چه نوې جوړه شوي وي په هغې د نه ځي. ”رَدُّ الْمُحْتَار“ کښ دي (قبرستان کښ که قبرونه وران کړې شوي وي او په هغه ځای) نوي لار جوړه کړې شوي وي په هغې تلل حرام دي. (رد المحتار ج 1 ص 612) که چرې د نوې لار گمان هم وي بيا هم په هغې تلل ناجائز او گناه ده. (رد المحتار ج 3 ص 183) ❀ د ډيرو مزارات اولياء په خوا کښ ليدلې شوي دي چه د زائرينو (يعنې د زيارت کونکو) د سهولت د پاره د مسلمانانو قبرونه وران کړې شوي دي او د پاسه پرې فرش جوړ کړې شوې وي، په داسې فرش باندې ملاسته، گرځيدل،

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

اودریدل، د تلاوت او ذکر و اذکار د پاره کیناستل وغیره حرام دي،
 (داسې زیارتونو ته) د لرې نه فاتحه لولی ﴿﴾ د قبر زیارت (یعنې حاضري)
 په مُوَاَجَّهَه (یعنې د مخ طرف) ته په ولاړه پکار ده او د هغه (یعنې د
 قبر والا) د گوز طرف (یعنې د ښو د طرفه) د ورله ورشي چه د هغه سترگو
 ته مخامخ وي، د سر د طرف نه د نه ورځي چه هغه د کتلو د پاره سر
 راپورته کړي [یعنې دا قبر والا ته تکلیف ورکول دي]. [فتاویٰ رضویہ، مج 9 ص 532] ﴿﴾ په
 قبرستان کښ داسې اودیرېئ چه قبلي طرف ته مو شا او قبرونو طرف
 ته مو مخ وي، د هغې نه پس داسې اووای: **اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ يَا اَهْلَ الْقُبُورِ**
يَغْفِرُ اللّٰهُ لَنَا وَلَکُمْ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ بِالْاَثَرِ ترجمه: اے قبرونو والو! په
 تاسو د سلام وي، الله **عَزَّوَجَلَّ** د زمونږه او ستاسو بخښنه اوکړي، تاسو زمونږ
 نه مخکښ راغلي ئې او مونږه په تاسو پسې در روان یو. (عالمگیری ج 5 ص 350)
 ﴿﴾ خوک چه قبرستان ته داخل شي او دا او وای: **اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَجْسَادِ**
الْبَالِيَةِ وَالْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِکَ مُؤْمِنَةٌ اَدْخِلْ
عَلَيْهَا رَوْحًا مِّنْ عِنْدِکَ وَسَلَامًا مِّنِّي۔ ترجمه: اے الله **عَزَّوَجَلَّ**! (اے) د
 دوږبدونکي وجودونو او د وراسته شوو هډوکو ربه! خوک چه د دُنیا نه د
 ایمان په حالت کښ تلي دي په هغوي خپل رحمت اوکړې او زما سلام ور
 اورسوې.

نو د حضرت آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** نه واخله تر دغه وخته پورې چه خومره
 مسلمانان وفات شوي وي ټول به د هغه (یعنې دُعا لوستونکو) د پاره

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کَچَا پَہِ خَوَا کَنبِی چہ زما ذکر اوشو او ہغہ پَہِ ما درود پاک اونہ وئیلو تحقیق ہغہ بدبختہ شو۔ (ابن سنی)

د بخبنی دُعا کوي۔ (مُصنّف ابن ابی شیبہ ج 8 ص 257) ❀ د شفیع حُجْرمان صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ شفاعت نشان دے: خوک چہ قبرستان تہ داخل شو، بیا ہغہ (سورۃ الفاتحہ، سورۃ الاخلاص او سورۃ التکاثر) اوئیلو بیا ئی دا دُعا اوغونستلہ: **يا اللّٰه عَزَّوَجَلَّ!** ما چہ خہ قرآن اولوستو د دے ثواب د دے قبرستان مؤمنانو نارینؤ او مؤمنانو زنانؤ تہ اورسوے. نو ہغہ ٲول مؤمنان بہ د قیامت پَہ ورخ د ہغہ (یعنی د ثواب بخبنونکی) سفارشی وي. (شرح الصلوة ص 311) ❀ حدیثِ پاک کنب دی: ”خوک چہ 11 حُلہ سورۃ الاخلاص یعنی قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَد (پورہ سورت) اولولی او د دے ثواب مروتہ ور او بخبنی، نو د مروت شمار ہمرہ بہ ہغہ تہ ثواب ملاویری“ (در مختار ج 3 ص 183) ❀ پَہ قبر د پاسہ اگر بتی مہ بلوی پَہ دے کنب سوء ادب (یعنی بی ادبی) او بدفالی دہ (او د دے نہ مری تہ تکلیف رسی) آو خوکہ (حاضر و خلقو تہ) د خوشبو (کولو) د پارہ (لگول غواری نو) د قبر خواسرہ خالی حائی وی نو ہلتہ ئی اولگوئی خکہ چہ خوشبو کول محبوب (یعنی خوبن عمل) دے. (ملخص از فتاویٰ رضویہ مج 9 ص 482، 525) ❀ اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ یو بل حائی فرمائی: ”صحیح مسلم شریف“ کنب د حضرت عَمْرُ بن عاص رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نہ روایت دے، ہغوئی د وفات پَہ وخت کنب خیل فرزند [حوی] تہ او فرمائی: ”چہ کلہ زہ وفات شم نو زماسرہ د نہ ژراکونکی بنخے حی اونہ د راسرہ اور حی.“ (مسلم ص 75 حدیث 192) ❀ پَہ قبر دیوہ یا موم بتی وغیرہ مہ گردی خکہ چہ دا اور دے، او پَہ قبر باندے د اور کینودو سرہ مری

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره۔ (عبدالرزاق)

ته تکلیف رسي، خوکه د شپي په لاره باندې تلونکو [خلقو] د پاره رنړا کول مقصود وي، نو د قبرنه يو طرف ته په خالي زمکه باندې موم بتی يا ډيوه وغيره کيښودې شي.

په زرگاؤ ستتونه زده کولو د پاره دمکتبةالمدینه دوه کتابونه (1) د 312 صفحو کتاب ”بهارِ شریعت“ حصه 16 او (2) د 120 صفحو کتاب ”سنتیں اور آداب“ هدیہ کړی او اولولۍ. د ستتونو د تربیت یوه غوره ذریعه د دعوتِ اسلامي په مدني قافلو کښ د عاشقانِ رسول سره د ستتونو نه ډک سفر هم دې.

لوئنه رحمتیں و تلے میں چلو سیکنے سنتیں و تلے میں چلو
هونگی حل مشکلیں و تلے میں چلو ختم ہوں شائیں و تلے میں چلو

سُتتونه زده کولو له قافله کښ لاړشئ رحمتونه گټلو له قافله کښ لاړشئ
حل به مو شي مشکلو نه قافله کښ لاړشئ
شي به ختم مصیبتونه قافله کښ لاړشئ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د بیان په آخره کښ د سنتو فضیلت او یوڅو ستتونه او آداب بیانولو ثواب حاصلوم. تاجدارِ رسالت، شَهِنْشَاهُ نُبُوَّت، مصطفی جانِ رحمت، شمع بزمِ هدايت، نوشه بزمِ جنت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمائي: ”چا چه زما د سنت سره محبت او کړو هغه زما سره محبت او کړو او چا چه زما سره محبت او کړو هغه به په جنت کښ زما سره وي.“

(ابن عساکر ج 9 ص 343)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما باندې لس ځلہ درود پاک اولوستل اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طبراني)

سینه تیری سنت کامدینہ بنے آت

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې ډ شي جوړه د سنتو مدینه خوړه آقا

جنت کنس گاونډي د ځان مې کړه خوړه آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

تُؤْبُوا إِلَى اللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د قیامت په ورځ پښیمانیا

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د آخرت [یعنې د قیامت] په ورځ به د ټولو نه زیات هغه کس پښیمانه وي چا ته چه په دُنیا کښ د علم حاصلولو وخت ملاؤ شوې وو او هغه علم حاصل نه کړو او هغه کس (به هم ډیر پښیمانه وي) چه په خپله ئې علم حاصل کړې وو او د هغه [د علم] نه نورو خلقو په اوریدلو سره فائدې اوچتې کړې وي خو ده ترې پخپله فائده حاصله نه کړه (یعنې په علم ئې عمل اونه کړو) (تاریخ دمشق لابن عساکر ج 51 ص 138 دارالفکر بیروت)

د شکوه تعریف

د مصیبت په وخت کښ گیلې قصې اوبې صبري کولو ته

شکوه وائي. (حدیقه ندیه شرح طریقه محمدیه ج 2، ص 98)

د ستڼو سپرلي

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ د تبليغ قرآن و سنت عالمکیر غیر سیاسي تحریک دعوت اسلامي په خوشبودار مدني ماحول کښ په کثرت سره ستڼونه زده کيږي او ښودلې شي، هره پنجشنبه (يعنی زیارت) د ماښام د مانځه نه پس ستاسو په ښار کښ کيدونکې د دعوت اسلامي په هفته واره اجتماع کښ د ټوله شپه تيرو لومدني عرض دې، د عاشقان رسول سره په مدني قافلو کښ سفر، او هره ورځ د "فکر مدينه" په ذريعه د مدني انعاماتو رساله ډکولو او د خپل ځای دغه دارته د جمع کولو عادت جوړ کړئ. **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د دې په برکت سره به د ستڼو د پابند جوړېدو، د گناهونو نه د نفرت کولو او د ايمان د حفاظت دپاره د سوچ او فکر ذهن جوړېږي. هرا سلامي ورور ددو خپل دا ذهن جوړ کړي چه "ماته د خپل ځان او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي"، **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د خپل ځان د اصلاح د کوشش کولو د پاره په "مدني انعاماتو"، عمل او د ټولې دنيا د اصلاح د کوشش د پاره په "مدني قافلو"، کښ سفر کول دي. **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدينه محلّه سوداگران زړه سبزي مندی، بابُ المدينه (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net